

מסורת הש"ס

(ב) ג'ל ויהו רחש
(ג) [עמ' רחש] רחש
(ד) [עמ' ס"ו] רחש
(ה) [עמ' ס"ו] רחש
(ו) [עמ' ס"ו] רחש
(ז) [עמ' ס"ו] רחש
(ח) [עמ' ס"ו] רחש
(ט) [עמ' ס"ו] רחש
(י) [עמ' ס"ו] רחש
(יא) [עמ' ס"ו] רחש
(יב) [עמ' ס"ו] רחש
(יג) [עמ' ס"ו] רחש
(יד) [עמ' ס"ו] רחש
(טו) [עמ' ס"ו] רחש
(טז) [עמ' ס"ו] רחש
(יז) [עמ' ס"ו] רחש
(יח) [עמ' ס"ו] רחש
(יט) [עמ' ס"ו] רחש
(כ) [עמ' ס"ו] רחש
(כא) [עמ' ס"ו] רחש
(כב) [עמ' ס"ו] רחש
(כג) [עמ' ס"ו] רחש
(כד) [עמ' ס"ו] רחש
(כה) [עמ' ס"ו] רחש
(כו) [עמ' ס"ו] רחש
(כז) [עמ' ס"ו] רחש
(כח) [עמ' ס"ו] רחש
(כט) [עמ' ס"ו] רחש
(ל) [עמ' ס"ו] רחש

גלויו הש"ס

גמ' [עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש

הנהגות הב"ח

גמ' [עמ' רחש] רחש
קריית בית מוסק קלט
פטריון מקלעות נכרים
[עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש
[עמ' רחש] רחש

רבינו חננאל

וא"ל ארון במקומו נגנו
ראשי ויארבו הברדים
ויארו ראשי הברדים
קדש אל פני הדברי
ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד תום היום. א"ר
הכתוב ואת היבוס יושב
ירושלם לא הורישו וכו'
ועלמה בחיובא. דקדשה
וכל היבא דכתיב עד
היום הוה לעולם נגנא
והנתיב ר' יהודה אומר
גיב שנה לא עבר איש
ביהודה שנאמר על ההרים
אשר בני גונו וכו'
הגביר ברית לרבים שבע
[אמר] מה ברית זו
אשר אף ברית זו שבו.
אמר רב נתן טהא א"ר
הבלשתי דהי העצים היו
נגנא. ונתן בקליטא טעשה
בכחן אהר שרעה מתעסק
והוא זה הרעש משהו
המבורחה כו'. תנא גי
כנינין מהלתינ בעצמי
הוה ונפל קידוש אחד
ולא יוצא ויבליה. תנא
כיכד היו הברדים נראים
בארץ היו דוחקין ודולקין
בפירות ארץ ישראל
כשני דרי אשה שנאמר
בין שרי ילין. וכשני
ישאל עולין להנל הוה
מללין הפרות ומראין
להם הכניבין מעורין
זה בזה. שנאמר כמעט
איש ולויה. ואין מראין
להם הכניבין והכניבין
ולא יבואו לראות כמעט
את הקדש ומתו. ואמרין
בשעת הכנסה כלי הקדש
לנתיבין כו'. ואמרין

הוציאו לו פרק חמישי יומא

גד.

תורה אור

- 1. ויארבו הברדים תראו
ראשי הברדים ולא יקדשו
על פני הדברי ולא יבואו
החוצה ויהיו שם עד
תום היום
- 2. ואת היבוס אשר בני
גונו ויבא ראשי הברדים את
בני בנימין בירושלם עד
תום היום
- 3. שפוטין א בא
לעל הקדש אשאא בני
גונו ועל גונו מדבר
קדש כי נצחו מבלי איש
עבר ולא ששט קול
מקנה מעוף השמים ועד
בהמה נדרו הלבן.
ימיהו ט ט
- 4. גפירית ומלח שרפה ט
כל ארצה לא תרע ולא
תצחח ולא יעלה בה כל
עשב כההפכת סרס
ועפרה ארקה וזבנים
אשר הקף זו באפס
ובקחחה. דברים כט כב
5. והגביר ברית לרבים
שבעת אחר חצי השבוע
ישבת ובה ומתנה ועל
בנה שקנינים משפט ועד
כלה ותרעה תתר על
שפט. דניאל ט טו
6. ואמר על אשר עבו
את ברתן הן אליו אבנים
אשר כרת עמם בחיובא
אקם מארץ מצרים.
- 7. ומהם בני שמעון
הלכו לרש שיערי אשכנז
ומש מאות ופליטה
ועזרה ורפיה ועזאל
בני ישעי בראשית וכו'
את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
תום היום
- 8. דברי הימים א ד מב-נג
9. צדור הגבר דודי לי בין
שרי ילין.
- 10. ולא יבאו לראות
בכלע את הקדש ומתו.
במדר ב כ
- 11. ואת כל קירות הבית
מסב קלע פתחו
מקלעות כרובים ותמרת
ופטורי ציצים מלפנים
ולחצוני. מלכים א ו ט
12. ופתח על הלחח
ירתיק ועל מסגרותיה
כרובים אריות ותמרת
כמעט איש וליות קיבוי.
מלכים א ו לו

כל הדרה מאי כל הדרה חדרה אתה מאי
אתה אומר אמר לו שאני אומר ארון במקומו
נגנו שנאמר ויארבו הברדים וכו' אמר ליה
רבה לעולא מאי משמע דכתיב ויהיו שם
עד היום הזה וכל היבא דכתיב עד היום הזה
לעולם הוא והכתיב ואת היבוס יושב
ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוס
את בני בנימין בירושלם עד היום הזה הכי
נמי דלא גלו והתניא ר' יהודה אומר חמישים
ושתים שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר
כי על ההרים אשאא בני גונו ועל גונו מדבר
קדש כי נצחו מבלי איש עובר ולא שמעו קול
נדרו הלכו בהמה בנימטריא חמישין ושתים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע
שנים נתקיימה גפירית ומלח בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי מעמא דרבי
יוסי אתיא ברית כתיב הכא והגביר ברית לרבים שבעת אחר וכתוב
התם ואמר על אשר עובו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב
שם התם לא כתיב שם וכל היבא דכתיב שם לעולם הוא מיתבי' ומהם
מן בני שמעון הלכו לרש שיערי אנשים חמש מאות ופליטה ונעריה ורפיה
ועזאל בני ישעי בראשם וכו' את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד
היום הזה וכבר עלה סנהריב מלך אשור וכלכל כל הארצות שנאמר
ואסיר גבולות עמים ועתודותיהם שושתי תיובתא אמר רב נחמן תנא
וחכמים ואומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוא אמר רב נחמן בר יצחק
אף אגן נמי תנינא מעשהי בבחן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה משובה
מתברותיה וכו' והודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה
נשמתו וידעו ביחוד ששם ארון גנוא מאי הוה עביד אמר רבי חלבו מתעסק
בקרדומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתלעיין
בעצים ונשמטה קרדומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה אש ואכלתו רב
יהודה רמי כתיב ויוראו ראשי הברדים וכתוב ולא יראו החוצה הא כיצד
גראין ואין גראין תניא נמי הכי ויוראו ראשי הברדים יכול לא יהו זוין
ממקומן ת"ל ויארבו הברדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוציאין ת"ל ולא
יראו החוצה הא כיצד דוחקין ודולקין ויוציאין בפרוכת גראין כשני דרי
אשה שנה צדור הגבר דודי לי בין שרי ילין אמר רב קטינא בשעה שהיו
ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים
שהיו מעורין זה בזה ואומרים להן ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר
ונקבה מתיב רב חסדא ולא יבואו לראות כלע את הקדש ואמר רב
יהודה אמר רב בשעת הכנסה כלים לנרתק שלהם אמר רב נחמן משל
לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית המיה
אניה צנועה מבעלה מתיב רב חמא בר רב קטינא מעשה בבחן אחד
שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה
הראשונה במאי עסקינן אי נימא ב' במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא
במקדש שני מי הוה כרובים לעולם במקדש ראשון ומאי פרוכת פרוכת
דבבי דאמר רבי יורא אמר ר' שלשה עשר פרוכות היו במקדש
שבעה כנגד שבעה שערים שתיים אבת לפתחו של היכל ואחת לפתחו של
אולם שתיים בדבור ושתים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם
במקדש שני וכרובים דצורתא הוו קיימי דכתיב ואת כל קירות הבית
מסב קלע וכו' כרובים ותמרות ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המוחקה
וכתיב כמעט איש ולויות מאי כמעט איש ולויות אמר רבה בר רב שילא
כאיש

חוקין נקירות הען מלפנים מכותלי האזניים: מסב קלע. לורות רשות וקליעות:

כאיש

פחה: יכול יהו מקרעין בפרוכת. פרוכת היסה פרוכה כפחה בית קדשי קדשים לנשטת בעלמה ולא משום מחילה. דהא אמר ערקטין ואי מקדש דלפניו וכו' וקמה במקדש שני דהוי מוכנה. למה למימר דנמקדש שני לא היה ארון נכדים ודאישי
נמי. ועוד קמה במקדש דלפניו כפי פירוש בולטיין ויוציאין בפרוכת. לפי שהיה הארון כנגד הפתח כדלמתינ במגילה (דף טו א): לרין עששה טעם כשמונה בדבור היה לו עשר פרוכות ירוח ממני למול כלל כל והדבור היה נשטת על פתחי
ומקום לרין את המעט בדבור דכנס היה עמה. אלא כאלה המעט הכני קלי והפתח נמי היה כאלה כמותל מוחסו ויהי הנדים טלתינ פרוכות ענפחה (תמותא זח). במקדש ראשון פי הוואי פרוכה. אמר ערקטין היה (דע"ל גכ). שתיים בדבור. חת
אמר ערקטין. ושהים כנגדן בעליה. להנל בין עליית היכל לעליית קדשי הקדשים ונס בין מקום אלה ערקטין (תמותא קז).

תום' ישנים

ומה מלאים שם אלו אומרים לעיל גבי להם הפנים י"ל שאדם שחיו מעורין זה מה חן זה גם שכן עשאה שלמה כמו היה
לזכותה לנקמן לרבי אחאי ומקום לרין שלה היה מן המדה לא היו מעורין שלה היו מעורין וכן גם לא היו ומעורין
וגם הכרובים שלה היו מן המדה שבי כפסיח' (אמות מימין וכו') אמות משמאל גם מה לא היו מעורין כל ק. מתי:

(א) ג'ל ויהו רחש